

[Unmack.]

holde mig til disse Udtalelser, der tilstrækkeligt viser Socialministeren, hvad jeg mener om Lovforslaget. Jeg mener, at det i den Form, det har, sikkert vil forhøje det i Forvejen store Arbejdsløshedstal. Jeg mener, det er ganske andre Opgaver, den højtærede Regering har i Øjeblikket end at fremkomme med et saadant Lovforslag. Men jeg vil selvfølgelig, hvis der bliver nedsat et Udvalg, i Udvalget tage Del i Arbejdet. Der er Ting i Forslaget, som jeg godt kan gaa med til, men selve Tendensen er jeg imod, og efter hvad vi har oplevet i denne Samling med Hensyn til den Behandling, som de nuværende Regeringspartier byder os andre, forventer jeg ikke meget.

Gunnar Fog-Petersen: Arbejdsløshedslovgivningen her i Landet har efter sin Konstruktion, ogsaa efter den politiske Skæbne, den har haft derved, at man fra alle Sider har kunnet samle sig om den, haft Karakteren af en færdig Bygning, en afsluttet Bygning, men det er gaaet med den som med saa mange offentlige Bygninger, at de Pladsforhold, man oprindelig har beregnet, senere har vist sig ikke at være tilstrækkelige til at opfylde de Krav, der maa stilles til Bygningen. Derfor er det nødvendigt at opføre en Tilbygning, som kan rumme, hvad der er Brug for. Det Lovforslag, som ligger her paa Tingets Bord, er en saadan Tilbygning, og denne foreslaar vi altsaa bygget til den oprindelige Bygning, for at der kan arbejdes samlet deri. Oppositionen ønsker derimod, at det, der ikke er Plads til i Hovedbygningen, i den oprindelige Bygning, skal foregaa i lejede Lokaler eller ringere, andetsteds værende Bygninger. Jeg tror ikke, det er en rigtig Betragtning, man i saa Henseende fra Oppositionens Side er inde paa. Lovforslaget gaar ud paa at udvide Forsikringsprincippet i Loven, saa at man praktisk taget kan holde den store arbejdsløse Stab, som findes i disse Aar, inden for Forsikringen. Det gør man ved at lette Adgangen til Understøttelse, forøge Understøttelsen, udvide Dageantallet, nedsætte, hvad der kræves af Ledighedsprocenten for, at ekstraordinær Arbejdsløshed kan indtræde, ved at foreslaa Statstilskuddet forøget, Kommunebidraget forøget, Arbejdsgiverbidraget ændret med en væsentlig Forøgelse, navnlig for den Del af Arbejdsgiverne, som har gode Aar. Arbejdernes eget Bidrag sættes ogsaa meget væsentligt op.

Denne Ændring af Loven tror jeg er rigtig, fordi jeg anser det for ganske overordentlig væsentligt for Bevarelsen af den Samfundsstruktur, vi har, og som vi ønsker opretholdt, at vi fremdeles kan holde denne store Skare af arbejdsløse inden for Forsikringsrammerne. Det er ogsaa økonomisk, ikke alene forsvarligt, men tilraadeligt i disse Aar, da mange Kommuner er stærkt økonomisk anspændt, at lette dem for den Socialhjælp, de vilde komme til at udrede en betydelig Del af, om ikke et Lovforslag af denne Art blev gennemført og førte en saa væsentlig Del af Udgifterne over dels paa Staten, dels paa den Del af Arbejdsgiverne, som disse Aars særlige Konjunkturer og Produktionsforhold sætter i Stand til at bære uden at lide særligt derved.

Vi har her i Danmark ikke hidtil haft, hvad de har i alle andre europæiske Lande, et Proletariat, en betydelig Del af Befolkningen, som er uden regelmæssig Fortjeneste, uden Forsikring, henvist til tilfældige Job, et Uromoment i Befolkningen, hvis Samfølelse med den øvrige Befolkning er mere eller mindre lammet, og som man derfor heller ikke kan paaregne skal støtte Samfundet, naar Krav bliver stillet derom, et bevægeligt Folkeelement, der let bliver Offer for Strømninger udefra, der særlig opererer i løst befæstede Sjæle. Et saadant Proletariat har vi ikke haft her i Danmark. Jeg anser det for en stor folkelig Lykke, at vi har kunnet undgaa det hidtil, og jeg mener, at man vanskeligt kan bringe for store Ofre for at undgaa det i Fremtiden, saadan som Forholdene i vor Verdensdel er. Derfor anser jeg det foreliggende Lovforslag for at være et godt Lovforslag, som mit Parti gerne giver vor Støtte.

Der har fra Oppositionens Ordførere ved denne Lejlighed været rettet en meget skarp Kritik mod den Ændring i Lovforslaget til den gældende Lovs § 6, der ophæver Retten for Arbejdere, der tilhører forskellige Fag, til at slutte sig sammen i en Arbejdsløshedskasse for hele Landet. Jeg har ikke i de ærede Medlemmers Ytringer kunnet finde nogen reel Begrundelse for at opretholde en saadan Arbejdsløshedskasse, og det er mit Indtryk, at de Erfaringer, man har gjort med den gældende Bestemmelse, ikke opfordrer til at fortsætte dermed. Dels er det Antal Arbejdere, som fra 1927, da man gennemførte denne Bestemmelse, har benyttet sig deraf, ikke stort, dels har det navnlig i de senere Aar vist sig, at de